

Vår Stemme Norske ofre

Erfaringer fra ofre etter seksuelt misbruk og utnyttelse av barn, med en **komparativ analyse av digitale seksuelle overgrep mot barn i Norden**

#OurVoice

Introduksjon

Seksuelle overgrep og utnyttelse av barn utgjør en alvorlig krenkelse av menneskerettighetene og rammer barn over hele verden. Statistisk sentralbyrå rapporterer at det i perioden 2020–2024 ble meldt inn 17 688 saker om seksuell vold mot barn i alderen 0–19 år til politiet, hvorav 42 % av sakene gjaldt barn i alderen 10–14 år. En spørreundersøkelse blant voksne nordmenn viste at om lag 4,7 % av kvinner og 0,55 % av menn hadde opplevd seksuell vold før fylte 18 år. Kvinner som hadde vært utsatt for overgrep i barndommen utgjorde halvparten av alle kvinner som rapporterte seksuelle overgrep.¹ I en undersøkelse fra 2019 blant norske barn i alderen 12–16 år oppga litt over 6 % at de hadde opplevd seksuelle overgrep fra en voksen, mens 22 % rapporterte om seksuell trakassering eller overgrep fra jevnaldrende.²

Som svar på omfanget av seksuell vold mot barn, både offline og online, og det akutte behovet for handling, presenterer denne rapporten innsikt fra 1245 norsktalende ofre som har vært utsatt for seksuelle overgrep og utnyttelse i barndommen. Dataene er hentet fra den globale undersøkelsen [Our Voice Survivor Survey](https://www.suojellaanlapsia.fi/en/post/our-voice-global-report), gjennomført i perioden 14. august 2023 til 5. august 2025. I tillegg omfatter den foreliggende rapporten en komparativ analyse av forekomsten av digitale seksuelle overgrep og utnyttelse av barn i Norden, basert på svar fra 246 ofre som har vært utsatt for slike handlinger. Analysen inkluderer sammenlignbare data fra dansktalende (n = 8), finsktalende (n = 98), norsktalende (n = 75) og svensktalende (n = 65) ofre utsatt for teknologi-tilrettelagt seksuell vold i barndommen.

En detaljert oversikt over undersøkelsens metodologi finnes her:

<https://www.suojellaanlapsia.fi/en/post/our-voice-global-report>. Målet med den foreliggende rapporten er å øke bevisstheten om realitetene og de langsiktige konsekvensene av seksuell vold mot barn i Norge, samt utfordringene knyttet til åpenhet og rehabilitering. Funnene har som formål å bidra til informasjon og forebygging, støtte og helsetiltak, og å hjelpe beslutningstakere med å utvikle mer responsive og effektive systemer.

Alle barn skal vite at de alltid kan prate med en voksen, alle barn skal bli sett og hørt og kjenne de har verdi.

Sitat fra et offer som svar på den norske Our Voice Survivor Survey.

¹ Thoresen, S., & Hjemdal, O. K. (2014). Vold og voldtekt i Norge. En nasjonal forekomststudie av vold i et livsløpsperspektiv. <https://www.nkvt.no/rapport/vold-og-voldtekt-i-norge-en-nasjonal-forekomststudie-av-vold-i-et-livsløpsperspektiv/#:~:text=S.%20Thoresen%20%26%20O.%20K.%20Hjemdal%20%282014%29.%20Vold,at%20ogs%C3%A5%20vold%20i%20n%C3%A6re%20relasjoner%20rammer%20mange>.

² Hafstad, G. S., & Augusti, E. M. (2019). Ungdoms erfaringer med vold og overgrep i oppveksten: En nasjonal undersøkelse av ungdom i alderen 12 til 16 år. (Rapport 4/2019). <https://www.nkvt.no/rapport/ungdoms-erfaringer-med-vold-og-overgrep-i-oppveksten-en-nasjonal-undersokelse-av-ungdom-i-alderen-12-til-16-ar/>.

Hovedfunn

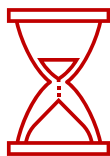
Nesten to tredjedeler av norsktalende ofre opplevde seksuell vold i barndommen før fylte 10 år.

Nesten ni av ti ofre var utsatt for seksuell vold ved flere anledninger, inkludert upassende berøring, penetrasjon og tvungen eksponering av kjønnsorganer.

Nesten to av fem ofre ble som barn utsatt for seksuell vold av noen som bodde i samme husholdning..

Mer enn halvparten av ofrene som fortalte om seksuell vold i barndommen, gjorde det mer enn ti år senere, og nesten én av fire fortalte om det først mer enn 20 år senere.

Nesten alle ofrene har opplevd negative langsiktige konsekvenser på grunn av seksuell vold i barndommen.

Ofre fra Danmark, Finland, Norge og Sverige rapporterte utbredt digital seksuell vold og utnyttelse av barn, inkludert grooming, tvang eller eksponering for seksuelt innhold.

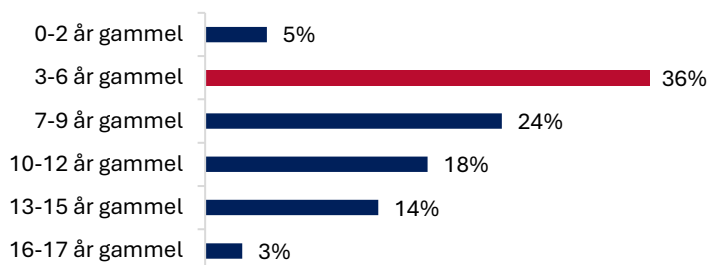
Nesten to tredjedeler av norsktalende ofre opplevde seksuell vold i barndommen før fylte 10 år.

Blant de norsktalende ofrene som deltok i undersøkelsen, identifiserte flertallet seg som kvinner (92 %), og en mindre andel som menn (7 %) eller ikke-binære (1 %). Mer enn halvparten av ofrene (56 %) oppga å være mellom 45 og 64 år, mens 35 % oppga å være under 44 år da de fullførte undersøkelsen.

Nesten to tredjedeler av de norsktalende ofrene oppga at overgrepene begynte svært tidlig i barndommen, hvorav 36 % var 3–6 år og 24 % var 7–9 år da de første overgrepene fant sted.

“Husker ikke når det begynte, alltid vært der.”

Norsk offer som ble utsatt for seksuelt overgrep i alderen 7–9 år.

Nesten ni av ti ofre var utsatt for seksuell vold ved flere anledninger, inkludert upassende berøring, penetrasjon og tvungen eksponering av kjønnsorganer.

For flertallet av de norsktalende ofrene foregikk den seksuelle volden gjentatte ganger gjennom hele barndommen, med 86 % som var utsatt for seksuell vold som barn ved mer enn én anledning. I tillegg oppga de fleste ofrene å ha vært utsatt for flere former for overgrep, fra upassende berøring mens de var påkledd til de mest alvorlige formene for seksuelle overgrep og utnyttelse av barn.

Nesten tre av fem ofre (58 %) oppga å ha hatt sine nakne kjønnsorganer berørt av en annen person, eller å ha berørt en annens nakne kjønnsorganer fordi den andre personen tillot det, ba om det, manipulerte eller tvang dem til det. Andre ofte rapporterte former for seksuell vold inkluderte penetrasjon (34 %), å bli tvunget til å eksponere sine kjønnsorganer (32 %), og å bli presset til oralsex eller tvunget til å utføre oral-genitale-handlinger (30 %).

Er det noe du vil si og som er viktig for oss å dele for å styrke ofrenes rettigheter og beskytte barn? [Antall respondenter: 692]

Viktig at barn kan bli truet til å tie, som jeg ble. Ødela mye av barndommen min at jeg var redd. Også preget meg i voksne alder. Jeg var 13 år, ble overfall og uten kapteinen, som truet meg, tok det 30 år før jeg fortalte det til noen.

Politiet må få bedre opplæring i avhør og håndtering av utsatte. [...] Politiet behandlet meg som den kriminelle, og ikke som den sårbare ungdommen jeg var som hadde opplevd noe traumatisk over tid.

Man trenger hjelp, flere ganger, etter hvert som livet forandrer seg.

Lytt, ikke døm og tro på. Hjelp til å finne den rette hjelpen de trenger uten å måtte be om den for en ber ikke om det når en allerede føler seg til bry. Forståelse for at det preger en resten av livet uten at det betyr at man sutrer og klager eller ønsker oppmerksomhet.

Les barnet, lytt og la barn snakke fritt vis di kommer innpå sex, grise vitser ting som egentlig ikke skal komme fra munnen på et barn.

Begynn med tidligere undervisning om overgrep, hvordan det kan se ut, eksempler, hva man kan gjøre om det skjer osv. min skole fikk besøk av personell til å fortelle dette så sent som 3. klasse Videregående. Hadde jeg visst om dette tidligere hadde det ikke skjedd.

Tid er viktig. Overgrepene sitter i hver celle i kroppen. Ikke bare i hodet.

Ingen må oppleve at overgrep ikke får rettslige følger.

Ikke vær redd for å si ifra! Det er ALDRI din skyld!!

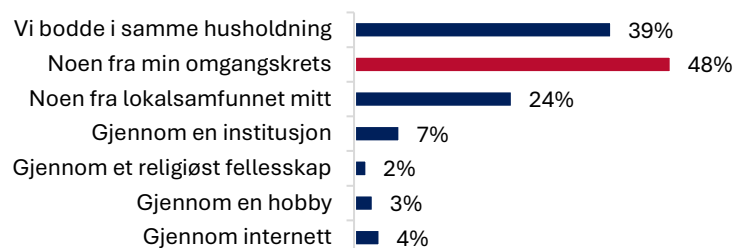
Mer belysning rundt et økende sykt forhold til overgrep generelt, men spesielt mot barn, og forsterke vinklingen av skyld og skam mot overgriperne.

Må strengere straffer og ofre må bli trodd på. Og prosessen til å anmelde må bli informert om.

Åpenhet rundt overgrep på barn i samfunnet. Veilede foreldre om overgrep, og å lære å lese tegn på overgrep.

Nesten to av fem ofre ble som barn utsatt for seksuell vold av noen som bodde i samme husholdning.

Mange norsktalende ofre (61 %) oppga at overgrepene involverte én gjerningsperson, hvorav flertallet (93 %) identifiserte gjerningspersonen som noen de kjente fra før. Spesifikt oppga 48 % av ofrene at gjerningspersonen var noen fra deres sosiale nettverk, 39 % noen som bodde i samme husholdning, og 24 % noen fra deres lokalsamfunn.

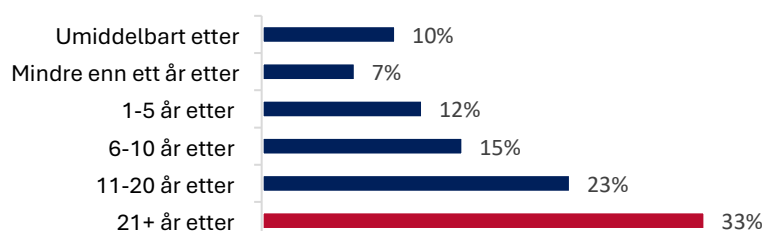
Nesten alle norsktalende ofre (98 %) identifiserte gjerningspersonen som mann, hvorav 31 % oppga at gjerningspersonen var mellom 35 og 54 år. Bekymringsverdig nok, oppga mer enn en tredjedel (34 %) at gjerningspersonen var under 18 år, noe som tyder på at mange ofre var utsatt for jevnaldrende-overgrep, inkludert søskenovergrep.

Mer enn halvparten av ofrene som fortalte om seksuell vold i barndommen, gjorde det mer enn ti år senere, og nesten én av fire fortalte om det først mer enn 20 år senere.

Nesten ni av ti norsktalende ofre (89 %) oppga at de har fortalt om den seksuelle volden de var utsatt for som barn. For de fleste tok det imidlertid år eller til og med tiår før de klarte å gjøre det. Mer enn halvparten (55 %) fortalte om overgrepene mer enn 11 år etter hendelsene, og én av fire fortalte først etter 21 år. Norsktalende ofre fortalte oftest til en forelder (35 %), en venn (34 %), sin partner (25 %), en terapeut (25 %) eller en søsken (19 %).

Når avslørte du den seksuelle volden for første gang?

Hva kunne ha hjulpet deg med å avsløre den seksuelle volden tidligere? [Antall respondenter: 778]

Å ikke klandre meg selv hele oppveksten.

Noen som ville trodd meg.

At jeg følte meg viktig og at jeg betydde noe.

Mere åpenhet i fam.

Mer undervisning på skolen kanskje? Og mer opplysninger om at det er forbudt.

Tidlig informasjon fra skole og helsevesen om hva dette betyr. Å vite at helsevesen og politi tar det på alvor og barn blir hørt.

Bli sett av mor, trenere, lærere, lege, helsesykepleier fra skoler.

At noen snakket med meg.

Noen burde sett varselsignal. Jeg ble tilbaketrukket. Sluttet å snakke. Karakterene mine gikk fra topp til stryk. Det nytter ikke spørre noen en gang om hvordan de har det. Du må spørre flere ganger. Ikke gi deg.

Kanskje utdeling av brosjyrer på skolen, og hvem man burde snakke med.

Selvrespekt og nære venner/familie. Jeg hadde ingen nære etter han tvang meg til å kutte flere nære relasjoner.

Hvis jeg hadde lært om seksualitet og å sette grenser for egen kropp.

Mer våkne foreldre.

Bedre og tidligere opplæring. Seksualundervisning fra barnehagealder.

Vet ikke. Jeg hadde ingen trygge voksne rundt meg.

Om jeg hadde fått kunnskap slik folk får kunnskap nå i dag. Kunnskap om langtidsvirkninger. Om at man går i overlevelsesmodus med å ha satt lokk på det. Skammer seg, og ikke har kunnskap om at det er gjerningsmannen som skal skamme seg, og ikke kunnskap om at det er ulovlig det de har gjort mot deg.

Åpenhet om temaet.

Hyppigere direkte spørsmål. Fikk spørsmålet en gang etter innleggelse pga. selvmordsforsøk. Aldri før og aldri siden.

Det er imidlertid 11 % av ofrene som aldri har fortalt om den seksuelle volden i barndommen. Å fortelle om overgrepene er både et kritisk og vanskelig steg for ofrene, ofte hindret av betydelige barrierer. Norskaltende ofre rapporterte barrierer som skam, troen på at ingen ville bry seg eller kunne hjelpe, og manglende mot til å fortelle. Et norsk offer sa:

“Jeg lovet overgriperen å aldri fortelle det til noen. I mange, mange år var det styrende for meg.”

Selv blant dem som har fortalt om overgrepene, møter mange fortsatt utfordringer i rehabiliteringen, ettersom avsløringer ofte ikke fører til rettferdighet eller meningsfull støtte. 64 % av ofrene oppga at deres avsløring ikke resulterte i noen form for støtte. Kun 23 % av ofrene oppga at avsløringen førte til en politietterforskning, hvorav 44 % ikke førte til tiltale eller domfellelse, og 32 % resulterte i ingen erstatning. Selv om alle ofrene har rett til rettferdighet og erstatning, er andelen ofre som rapporterte å ikke ha mottatt erstatning lavere enn det globale gjennomsnittet på 72 %. Likevel reflekterer dette fortsatt et betydelig gap i oppfyllelsen av ofrenes behov, spesielt med tanke på at blant dem som faktisk mottok erstatning, rapporterte 96 % at beløpet ikke var tilstrekkelig til å dekke nødvendig støtte for rehabiliteringen deres.

Nesten alle ofrene har opplevd negative langsiktige konsekvenser på grunn av seksuell vold i barndommen.

Seksuelle overgrep og utnyttelse av barn har alvorlige og langvarige emosjonelle, fysiske og psykologiske konsekvenser.

av norskaltende ofre oppga å ha opplevd negative langsiktige konsekvenser som følge av seksuell vold i barndommen.

I gjennomsnitt rapporterte hvert offer å ha opplevd mer enn fem forskjellige negative langsiktige konsekvenser. Disse inkluderer PTSD/PTS-symptomer, depresjon, vansker med å etablere og opprettholde nære relasjoner, somatiske symptomer, angst eller panikkanfall, seksuell dysfunksjon, sosiale utfordringer, spiseforstyrrelser og selvskadende atferd.

Til tross for disse omfattende konsekvensene oppga mer enn halvparten av ofrene (55 %) at de ikke mottok den støtten de trengte for å håndtere disse langsiktige konsekvensene.

Hvilke av følgende beskriver [de langsiktige konsekvensene] best?

[Antall respondenter: 1173, valgte svar: 6492]

Angst og depresjon. Redd for å stole på folk. Problemer i parforhold. Fikk ikke fullført skole. Ingen selv verdi.

Jobbet i mange år, men blitt hyppig sykemeldt pga somatiske smerter og gått på aap lenge pga c ptsd og trenger behandling livet ut pga barndommen.

Vanskelig å forholde meg til egen kropp.

Manglende orgasmefunksjon.

Orker ikke tanken på en partner.

Retraumatisering i helsevesenet.

Ufør. Migrene og nevrologiske plager.

Har vanskelig for å forstå at jeg er verdt noe.

Lar folk utnytte meg. Redd for å bli mislikt om jeg ikke gjør som andre mener jeg skal gjøre.

Hvordan føler du deg etter å ha deltatt i denne undersøkelsen? [Antall svar: 803]

Føler det er veldig viktig å ha fokus på det, og om jeg kan bruke min stemme for å kanskje hjelpe andre så er det så viktig for meg.

Såret vonde minner kommer frem.

Det går bra. Mer forskning på dette feltet er viktig. Fortsett med det.

Glad for at noen jobber for å hjelpe flere barn.

Håper det blir mere fokus på slikt i skolen, og i media, tv, aviser.

Jeg føler meg litt hørt. Det vekker dårlige minner, men det går greit. Jeg føler jeg kan ha bidratt til noen andre kan få hjelp.

Jeg er sint pga det ikke er konsekvenser for forgriperen mens en selv er sårbar og føler stor smerte og sirg resten av livet.

Sammenlignende analyse av online seksuelle overgrep og utnyttelse av barn i Norden

Ofre fra Danmark, Finland, Norge og Sverige rapporterte utbredt digital seksuell vold og utnyttelse av barn, inkludert grooming, tvang eller eksponering for seksuelt innhold.

Flertallet av norsktalende ofre (94 %) oppga at den seksuelle volden de ble utsatt for som barn ikke skjedde på nett eller ble tilrettelagt av teknologi. Det er imidlertid viktig å understreke at disse resultatene ikke reflekterer den generelle forekomsten av teknologi-tilrettelagte og kontaktbaserte seksuelle overgrep mot barn, men snarere viser erfaringene til den spesifikke gruppen ofre som ble nådd av denne undersøkelsen. Dette gjenspeiler sannsynligvis alderen til mange respondenter, ettersom mer enn to tredjedeler (66 %) var 45 år eller eldre da de deltok i undersøkelsen, og dermed vokste opp før internett var allment tilgjengelig.

Raskt utviklende teknologi og langsomt endrende lovverk har muliggjort en økning i digitale seksuelle overgrep og utnyttelse av barn på nett, noe som har resultert i en pandemi av digitale overgrep. National Centre for Missing & Exploited Children (NCMEC) mottok hele 19 854 300 rapporter om seksuelt overgrepsmateriale av barn på nettet, som inkluderte 62 992 859 bilder, videoer og andre filer relatert til overgrepsmateriale.³ Overgrep som er dokumentert på denne måten er spesielt skadelig, da barnet som fremstilles blir utsatt for et nytt offer for hver gang materialet vises. Materialet normaliserer også overgrepene for gjerningspersonene, noe som fører til en bekymringsfull korrelasjon med gjentatte overgrep.⁴ Etter hvert som teknologiene som brukes til å lage dette materialet forbedres, fortsetter tallene å øke. For eksempel økte rapporter om AI-generert seksuelt overgrepsmateriale av barn med 1,325 % fra 2023 til 2024.⁵ Uavhengig av format er alle fremstillinger av seksuell vold mot barn avskyelige, da de bidrar til normalisering av slik vold og rettferdiggjør kriminell atferd, noe som fører til ytterligere utsatthet. I motsetning til vanlig oppfatning kan digitale overgrep være like alvorlige som overgrep i fysisk form. Nyere forskning tyder på at online-elementer i seksuelle overgrep kan forsterke virkningen og komplisere rehabiliteringen, og bidra til høyere nivåer av symptomer som posttraumatisk stress. Viktige faktorer inkluderer permanent lagring av bilder og videoer av overgrep, økt selvbebreidelse og emosjonell manipulasjon fra gjerningspersonen i fravær av fysiske trusler. Viktige faktorer inkluderer varigheten av bilder og videoer av overgrep, økt selvbebreidelse og emosjonell manipulasjon fra gjerningsmannen i fravær av fysiske trusler.⁶

I en undersøkelse fra 2019 av norske barn i alderen 12–16 år, rapporterte 46 % av de spurte minst én hendelse med seksuell kontakt på nettet eller i sosiale medier. 38 % hadde blitt vist nakenbilder av avsenderen eller andre. 239 respondenter (3 %) oppga at deres egne nakenbilder hadde blitt delt på nettet eller i sosiale medier.⁷ I 2024 mottok NCMECs CyberTipline 24 472 rapporter om seksuelt overgrepsmateriale av barn (CSAM) med geografisk tilknytning til Norge.⁸ Selv om dette tallet ikke nødvendigvis representerer det fulle omfanget av digitale seksuelle overgrep i landet, viser det at norske barn, som alle andre, er utsatt.

³ NCMEC. (2025). 2024 CyberTipline Report. <https://www.missingkids.org/content/dam/missingkids/pdfs/cybertiplinedata2024/2024-CyberTipline-Report.pdf>.

⁴ Insoll, T., Ovaska, A. K., Nurmi, J., Aaltonen, M., & Vaaranen-Valkonen, N. (2022). Risk factors for child sexual abuse material users contacting children online: Results of an anonymous multilingual survey on the dark web. *Journal of Online Trust and Safety*, 1(2). <https://doi.org/10.54501/jots.v1i2.29>.

⁵ NCMEC. (2025). 2024 CyberTipline Report.

⁶ Hanson, E. (2017). The impact of online sexual abuse on children and young people. In J. Brown, Online risk to children: Impact, protection and prevention (pp. 97–122). Wiley Blackwell. <https://doi.org/10.1002/9781118977545.ch6>; Jonsson, L., & Svedin, C. G. (2017). Barn utsatta för sexuella övergrepp på nätet. Retrieved from Linköping University Electronic Press / Stiftelsen Allmänna Barnhuset <https://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:liu:diva-142394>; Hamilton-Giachritsis, C. et al (2017) "Everyone deserves to be happy and safe". London: NSPCC; Joleby M, Lunde C, Landström S and Jonsson LS (2020) "All of Me Is Completely Different": Experiences and Consequences Among Victims of Technology-Assisted Child Sexual Abuse. *Front. Psychol.* 11:606218. doi: 10.3389/fpsyg.2020.606218.

⁷ Hafstad, G.S., & Augusti, E.M. Ungdoms erfaringer med vold og overgrep i oppveksten: En nasjonal undersøkelse av ungdom i alderen 12 til 16 år. (Rapport 4/2019). <https://www.nkvt.no/rapport/ungdoms-erfaringer-med-vold-og-overgrep-i-oppveksten-en-nasjonal-undersokelse-av-ungdom-i-alderen-12-til-16-ar/>.

⁸ NCMEC. (2025). 2024 CyberTipline Report.

På grunn av den betydelige forekomsten av digital seksuell vold mot barn gir denne seksjonen en detaljert analyse av slike overgrep i Norden. Av totalt 24 443 svar på Global Our Voice Survivor Survey per 5. august 2025, rapporterte 1588 utsatte og ofre erfaringer med digitale seksuelle overgrep og utnyttelse av barn. Av disse var 246 ofre av teknologi-tilrettelagt seksuell vold mot barn fra Norden: dansktalende (n = 8), finsktalende (n = 98), norsktalende (n = 75) og svensktalende (n = 65).

Demografiske opplysninger om respondentene

Flertallet av utsatte og ofre for digitale seksuelle overgrep og utnyttelse av barn identifiserte seg som kvinner på tvers av de fire språkgruppene: 88 % dansktalende, 85 % finsktalende, 90 % norsktalende og 94 % svensktalende. De største aldersgruppene på tidspunktet for undersøkelsen var 25 til 34 år blant finsktalende (41 %), norsktalende (45 %) og svensktalende (43 %). Til sammenligning var en betydelig andel av dansktalende ofre (38 %) mellom 65 og 74 år da de svarte på undersøkelsen. Det er viktig å merke seg at saker med digitale seksuelle overgrep og utnyttelse av barn kan inkludere tilfeller der overgrep fant sted i barndommen, men ble delt online senere. Det er verdt å merke seg at en tilsvarende andel av dansktalende ofre (37 %) rapporterte at de var mellom 18 og 24 år da de besvarte undersøkelsen.

Mange ofre opplevde seksuell vold på nett for første gang mellom 10 og 15 år, med en bekymringsverdig andel som rapporterte overgrep før fylte 10 år.

Så vidt du vet, hvor gammel var du da du første gang ble utsatt for seksuell vold?

[Antall respondenter: 242]

	Dansk	Finsk	Norsk	Svensk
0-2 år gammel	15%	5%	6%	6%
3-6 år gammel	0%	23%	19%	14%
7-9 år gammel	14%	19%	23%	19%
10-12 år gammel	57%	27%	23%	37%
13-15 år gammel	14%	23%	24%	18%
16-17 år gammel	0%	3%	5%	6%

Særpreget ved digitale seksuelle overgrep

Ofre i hele Norden rapporterte et bredt spekter av erfaringer med digitale seksuelle overgrep og utnyttelse av barn, inkludert grooming via meldingsapper eller telefonsamtaler, manipulering eller tvang til å delta i seksuelle handlinger med andre barn, tvungen eksponering for voksenpornografi og direktesendte seksuelle overgrep, blant annet.

Sitatene fra ofre illustrerer den dypt skadelige og manipulerende karakteren til seksuell vold mot barn på nett (OCSEA):

Teknologien var opptak av meg naken.

Jeg har blitt utsatt for mange forskjellige tilfeller av seksuelle overgrep gjennom barndommen. Mange av dem var på nett, der spesielt Omegle og KIK var plattformer der eldre menn skrev til meg og presset meg til å samhandle med dem på en seksuell måte.

Sitater fra
dansk-
talende
ofre av OCSEA

Jeg ble truet på en nettside av en mann som sa at jeg måtte sende ham nakenbilder, ellers ville han dele bilder av meg. Jeg var omtrent 13 år gammel da.

Jeg spilte mye og havnet ofte på nettforum på steder som Discord, noe som gjorde meg til et lett mål og tilgjengelig for omverdenen. Jeg var veldig naiv og syntes det var veldig vanskelig å blokkere folk, fordi jeg bare ville ha noen å snakke med – selv om det betydde at jeg måtte gå gjennom slike opplevelser.

Sitater fra finske ofre av OCSEA

Jeg ble lokket til å ta nakenbilder av meg selv på en meldingsapp. Da jeg sendte et bilde, ble jeg presset til å sende flere bilder med trusselen om at personen ville dele bildet jeg sendte.

Overgrepene mot meg ble filmet på video, bilder ble tatt og distribuert til andre utenforstående. Noen av bildene ble redigert slik at de viste et bilde av samleie.

Som barn spilte jeg nettspill rettet mot barn. Noen nettstedet hadde «spillrom» for en viss alder (f.eks. 7–9-åringer, 10–12-åringer osv.). Likevel, i disse rommene rettet mot barn, var det voksne menn som utnyttet barn for å sende dem seksuelt antydende meldinger.

Mannen holdt kontakten med meg via tekstmeldinger, e-post og Facebook Messenger. Han fortalte meg hvor mye han elsket meg, hvor viktig og unik jeg var, og hvor moden jeg virket sammenlignet med andre barn.

Mitt eget soverom ble avlyttet og filmet.

Sitater fra norske ofre av OCSEA

Ble vist bilder av overgrep mot barn.

Vi bodde ikke i samme by men møttes innimellom, hyppig kontakt fra jeg var 14. Ganske klassisk grooming, lovebombing/utfrysning osv. Mesteparten av den psykisk volden/kontrollen var over telefonsamtaler, sms og SoMe. Fikk kontakt via nett og møttes så fysisk.

Han tok bilder under overgrepene, som han delte med andre.

Ble låst inne på et rom hvor hun tvang meg til å se på porno på nett på pc'en før jeg kunne komme ut. Senere fikk jeg tilsendt masse bilder av nakne gamle/unge menn, etter hvert også videoer.

Ble tvangstatt bilde av og disse bildene som viste kjønnsorganet mitt ble delt over nett og melding.

Ble bedt om leke med meg selv over tlf.

Fra 12 års alder. Tilbud om penger/alkohol/sigaretter for eventuelle seksuelle handlinger fra personer over 18.

Sitater fra svensktalende ofre av OCSEA

Jeg ble gjentatte ganger utsatt for grooming og seksuelle overgrep på nett da jeg var 12–14 år gammel. Det besto av seksuell oppmerksomhet fra voksne menn, overtalelse og press til å sende nakenbilder, at gjerningsmennene onanerte på webkamera og overtalte meg til å vise kroppen min på webkamera og utføre seksuelle handlinger på meg selv på webkamera.

Jeg ble groomet inn i organisert seksuell utnyttelse. Utnyttelsen fant sted både på nett og i fysiske omgivelser, og ble filmet og spredt på nettet.

Stefaren min satte opp webkameraer i dusjen, badstuen og på rommet mitt og filmet meg i flere år. Uten min viten eller samtykke.

Chatmeldinger fra menn over 18 år. De fleste av dem ville jeg klassifisere som middelaldrende menn. De kontaktet meg enten via kontoer på sosiale medier jeg var på på den tiden eller MSN. MSN involverte vanligvis bilder og/eller webkamera.

Jeg forstår nå at jeg ble groomet i starten, og at det til slutt eskalerte. Jeg ble lurt av en eldre voksen på nettet som utga seg for å være et barn på min alder, noe som førte til at vi senere møttes personlig.

Jeg ble først seksuelt misbrukt av broren min (9–15 år) og deretter seksuelt misbrukt på nett (fra omtrent 10-årsalderen) og senere også for sexkjøp (fra omtrent 12-årsalderen).

Gjerningspersoner bak digitale seksuelle overgrep og utnyttelse av barn

Det store flertallet av ofrene på tvers av de fire nordiske språkene rapporterte at overgriperen var mann, og mellom 80–86 % oppga at det var noen fra deres tillitskrets.

Nesten halvparten av norske ofre (47 %) rapporterte at de møtte overgriperen via internett, og en tilsvarende andel (45 %) kjente vedkommende gjennom sosiale kretser. På samme måte rapporterte over 60 % av finske og svenske ofre at de møtte overgriperen på nett, og mer enn halvparten møtte dem gjennom sosiale kretser. Til sammenligning rapporterte nesten 60 % av danske ofre at de møtte overgriperen fordi vedkommende bodde i samme husholdning.

Alderen til overgriperen på tidspunktet for det teknologi-tilrettelagte seksuelle overgrepet mot barn varierer mellom språkgruppene. Halvparten av danske ofre rapporterte at overgriperen var 45–54 år gammel på tidspunktet for overgrepet. 55 % av finske og 38 % av norske ofre oppga at overgriperen var 25–34 år gammel, mens 54 % av svenske ofre rapporterte at overgriperen var 35–44 år gammel.

Alarmerende nok rapporterte en bemerkelsesverdig andel av ofrene på tvers av danske, finske og norske respondenter at gjerningspersonen var under 18 år, noe som tyder på at mange ofre ble utsatt for seksuelle overgrep av jevnaldrende, inkludert seksuelle overgrep fra søsken.

Så vidt du vet, hvor gammel(e) var gjerningspersonen(e) da den seksuelle volden fant sted? [Antall respondenter: 245, valgte svar: 673]

	Dansk	Finsk	Norsk	Svensk
Mindre enn 12 år gammel	13%	10%	14%	11%
12-17 år gammel	63%	38%	31%	39%
18-24 år gammel	38%	38%	34%	43%
25-34 år gammel	38%	55%	38%	51%
35-44 år gammel	38%	52%	34%	54%
45-54 år gammel	50%	44%	28%	49%
55+ år gammel	0%	31%	19%	63%

Det er viktig å huske at disse dataene er basert på 245 respondenter som valgte totalt 673 svar, ettersom respondentene kunne velge flere alderskategorier for overgriperen.

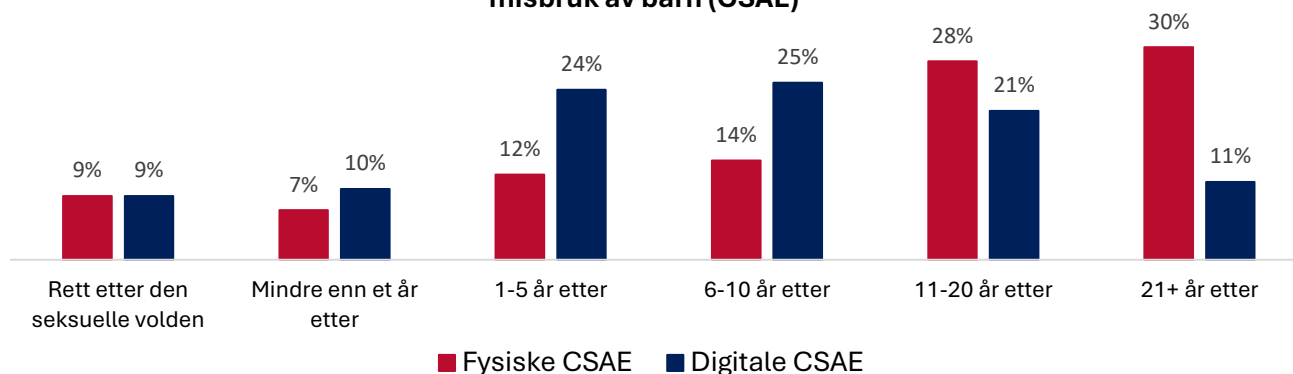
Avsløring av seksuell vold mot barn på nett

De fleste som har opplevd digitale seksuelle overgrep og utnyttelse i barndommen, rapporterer at de har fortalt om overgrepene: 75 % av de danske, 84 % av de finske, 80 % av de norske og 86 % av de svenske ofre.

Likevel oppga mange at det tok lang tid før de klarte å fortelle om overgrepet. Danske ofre avslørte oftest 6–10 år etter overgrepet (33 %), mens finske ofre avslørte enten 1–5 år eller 6–10 år etter (26 % for hver). Svenske ofre fortalte om overgrepene etter 6–10 år (30 %). Norske ofre var derimot mest tilbøyelige til å avsløre tidligere, med 24 % som fortalte om det 1–5 år etter overgrepet.

Ofre på tvers av alle fire språkgrupper var mer tilbøyelige til å fortelle om overgrepet overfor en venn, partner eller forelder, enn overfor politi, skolepersonell eller helsepersonell.

Avsløringstider i Norden: Fysisk vs. digitale seksuelle overgrep og misbruk av barn (CSAE)*

*CSAE: Child Sexual Abuse and Exploitation

Når man sammenligner fysiske og digitale seksuelle overgrep og utnyttelse av barn i de nordiske landene, viste det seg at ofrene etter nettbaserte overgrep generelt forteller om overgrepet tidligere, vanligvis innen 1–10 år. Til sammenligning skjedde avsløring av fysisk seksuell misbruk og utnyttelse mye senere, med størst andel som rapporterte det 11–20 år eller mer enn 21 år etter at overgrepet fant sted. Det er viktig å merke seg at ofre for digitale overgrep vanligvis var yngre på tidspunktet for deltagelse i undersøkelsen enn de i det generelle utvalget, noe som kan ha påvirket resultatet for avsløring som ble observert.

Imidlertid fører ikke avsløring av seksuelle overgrep og utnyttelse av barn på nett alltid til tilstrekkelig støtte eller intervensjon. Et betydelig antall norske ofre rapporterte at avsløringene deres ikke resulterte i at de mottok støtte (66 %) eller i politietterforskning (68 %). Resultatene til danske, finske og svenske ofre var like, noe som fremhever vedvarende barrierer for rettferdighet og rehabilitering av ofre i de nordiske landene.

Langsiktige konsekvenser

Digitale seksuelle overgrep og utnyttelse av barn på nett har dyptgripende og langvarige negative konsekvenser for ofrene.

87%

av danske ofre

85%

av finske ofre

92%

av norske ofre

97%

av svenske ofre

Har opplevd negative langsiktige konsekvenser som følge av det digitale seksuelle overgrepet og utnyttelsen som de ble utsatt for som barn.

Ofre etter digitale seksuell overgrep mot barn i de nordiske landene rapporterer et bredt spekter av langvarige konsekvenser:

Danske ofre rapporterte oftest sosiale utfordringer, PTSD/PTS-symptomer, selvmordsforsøk og spiseforstyrrelser.

Finske ofre rapporterte angstlidelser/panikkanfall, depresjon, vansker med å etablere og opprettholde personlige relasjoner, og PTSD/PTS-symptomer.

Norske ofre rapporterte depresjon, vansker med å etablere og opprettholde personlige relasjoner, angstlidelser/panikkanfall og selvskadende atferd.

Svenske ofre rapporterte depresjon, angstlidelser/panikkanfall, PTSD/PTS-symptomer og reviktimisering.

Til tross for de alvorlige konsekvensene teknologi-tilrettelagte seksuell vold mot barn har for ofrenes fysiske og psykiske helse og sosiale liv, rapporterte mange nordiske ofre at de ikke mottok noen støtte for å håndtere disse konsekvensene. Spesifikt oppga 71 % av danske, 40 % av finske, 56 % av norske og 52 % av svenske ofre at de ikke hadde fått hjelp. Blant de nordiske ofrene som mottok støtte, rapporterte de fleste å ha fått hjelp fra en terapeut eller sosialarbeider.

Konklusjon

Innsiktene fra 1 245 norske ofre som deltok i den globale Our Voice Survivor Survey, avslører betydelige mangler i Norges systemer for å forebygge seksuelle overgrep mot barn, samt i støtten til de som er berørt. Ofrenes erfaringer understreker de dype og langvarige konsekvensene av seksuell vold mot barn, samt de systemiske barrierene ofrene møter i søket etter rettferdighet, anerkjennelse og rehabilitering.

Denne rapporten inkluderer også en grundig analyse av erfaringene til ofre for digitale seksuelle overgrep og utnyttelse av barn på tvers av fire nordiske språk: dansk, finsk, norsk og svensk. Mange nordiske ofre rapporterte at overgrepet fant sted for første gang da de var 10–15 år gamle, med et bekymringsfullt antall som opplevde overgrep før fylte 10 år. De teknologi-tilrettelagte seksuelle overgrepene mot barn som ofrene rapporterte, tok mange former, inkludert grooming, manipulering eller tvang til seksuelle handlinger med andre barn, tvungen eksponering for voksenpornografi og direktesendt seksuelle overgrep. Det store flertallet av ofre rapporterte at gjerningspersonen var mann og noen de allerede kjente, hvor mange hadde møtt gjerningspersonen via internett eller gjennom sosiale kretser. Selv om de fleste ofrene oppga at de hadde fortalt om overgrepene, rapporterte mange at dette ikke førte til tilstrekkelig støtte eller politietterforskning. På tvers av alle nordiske språkgrupper beskrev ofrene dype og langvarige konsekvenser, inkludert depresjon, angst, PTSD/PTS-symptomer, selvskading og vansker med å etablere og opprettholde personlige relasjoner.

Funnene fra denne rapporten viser det presserende behovet for at Norge implementerer omfattende og offer-orienterte forebyggings- og støttesystemer som adresserer både fysiske og teknologi-tilrettelagt seksuell vold mot barn. I tråd med [Europarådets resolusjon 2533](#), som etterlyser sterkere tiltak for å forhindre overgrep i institusjoner og sørge for rettferdighet og oppreisning for ofre, må Norge iverksette avgjørende tiltak for å effektivt forhindre skade før den inntreffer og gi tilstrekkelig og tilstrekkelig støtte til ofre.

Ved å følge Europarådets anbefalinger kan Norge bevege seg mot en fremtid der barn er beskyttet mot overgrep, ofre får anerkjennelse, rettferdighet og støtte, og systemsvikt som muliggjør seksuelt misbruk og utnyttelse av barn, elimineres.

Innsiktene fra 1 245 norske ofre som deltok i den globale Our Voice Survivor Survey, avslører betydelige mangler i Norges systemer for å forebygge seksuelle overgrep mot barn, samt i støtten til de som er berørt.

- ◆ Nesten to tredjedeler av norsktalende ofre **opplevde seksuell vold i barndommen før fylte 10 år.**
- ◆ Nesten ni av ti ofre **var utsatt for seksuell vold ved flere anledninger**, inkludert **upassende berøring, penetrasjon og tvungen eksponering av kjønnsorganer.**
- ◆ Nesten to av fem ofre **ble som barn utsatt for seksuell vold av noen som bodde i samme husholdning.**
- ◆ Mer enn halvparten av ofrene som fortalte om seksuell vold i barndommen, gjorde det mer enn ti år senere, og **nesten én av fire fortalte om det først mer enn 20 år senere.**
- ◆ **Nesten alle ofrene har opplevd negative langsiktige konsekvenser på grunn av seksuell vold i barndommen.**
- ◆ **Ofre fra Danmark, Finland, Norge og Sverige rapporterte utbredt digital seksuell vold og utnyttelse av barn**, inkludert grooming, tvang eller eksponering for seksuelt innhold.

Funnene fra denne rapporten viser det presserende behovet for at Norge implementerer omfattende og offer-orienterte forebyggings- og støttesystemer som adresserer både fysiske og teknologi-tilrettelagt seksuell vold mot barn.

Les hele rapporten

Om Protect Children

Protect Children er en ikke-statlig barnerettighetsorganisasjon basert i Finland, som arbeider globalt for å stanse alle former for seksuell vold mot barn. Vi benytter en helhetlig, forskningsbasert tilnærming for å adressere problemet fra flere vinkler.

Lær mer om Protect Children: protectchildren.fi

Om Justice Initiative

Justice Initiative er et europeisk initiativ som har som mål å gjenopprette rettferdighet for tidligere ofre for overgrep i hele Europa, og å styrke beskyttelsen av barn for fremtidige generasjoner. Protect Children, som leder Justice Initiative Nordic Hub, utviklet Global Our Voice Survivor Survey med støtte fra Justice Initiative.

Lær mer om Justice Initiative: justice-initiative.eu

Denne rapporten er skrevet av Protect Children. Kopiering eller videreformidling av denne rapporten, helt eller delvis, uten skriftlig tillatelse fra forfatterne og opphavsrettshaveren er strengt forbudt. Sitering av rapporten er tillatt, så lenge riktig kreditering gis.

Foreslått sitering: Protect Children. (2025). "Our Voice Norwegian Survivors: Experiences of Victims and Survivors of Child Sexual Abuse and Exploitation."

<https://www.suojellaanlapsia.fi/en/post/our-voice-norwegian-survivors>

Omslagsdesign av Néstor Feijoo Melián. <https://rayon.es/>